

Dal paniràn ed Cúccoli *Al banzòl ed Giòrgio*

Quand che mé arivèva int al repèrt di eletrodomèstic, in butaiga a Casalacc', bän e spass Giòrgio l'èra a sèder in vatta a un banzòl, inpgnè a scrìver una bulatta ed cunsaggna d un frìgo, una lavatrìz o un televisàur. Opür l'èra drì a scartablèr un catàlog par catèr al mudèl che cla cliänta la vlèva. Pròpi quall, brîsa un èter.

Spassi vòlt dnanz a ló as furnèva un ruglàtt ed zänt *in paziente attesa* dal mumänt che Giòrgio al fòss stè lèbber. Sé, parché mé a cradd che ón di segrèt dal sò suzès al fòss pròpi int al rapòrt ed fidòzzia con i sù cliènt che, quand i andèven da **VENTURA** par cunprèr quèl, i vlèven che a sarvìri ai fòss pròpi ló, al padràn, al titolèr, ch'ai mitèva la sò fàza e al concludèva i cuntràt con una strichè ed man, ala manîra antîga.

E pò ai èra i sù dipandènt, che ló al tratèva cme di fiù, tòtt ragâz espèrt che se ón al vâ da Ventura a cunprèr – pr esänpi - un televisàur, i t al pôrten a cà, i al méttèn in funziàn sänza che t èv da dvintèr mât. E pò ancâura: i pôrten ví cal vèc' acsè ón al n à brîsa al problèma dal smaltimänt!

Incù a sän turnè da Ventura con un amìg ch'l avèva da cunprèr una *lavasciuga*. Stand d'asptèr che **Alessandro**, al fiòl ed Giòrgio, al fòss lèbber, a m sän méss a sèder in vatta al banzòl, turnànd con la memòria a càl vòlt che mé arivèva in butaiga e ló

l'èra a sèder lé, in vatta a cal vèc' scranòt tòtt arpzè ala méi e con un cusén lighè par d sâura.

Adès a mandèr inanz la barâca ai é Alessandro, sò fiòl, brèv, unèst e generâus cme sò pèder e par mé un chèr amìg, quèsi un fradèl (o méi dîr, un fiòl...). E anc un colèga musichèl, parché l é un pianéssta ed râza e insämm a fän di cunzèrt con äi canzunàtt bulgnaiši dl òtzänt (Carlén Musi, Testoni, Panigoni e vî acsè)

Mo guèrda té quant ed chi pensîr i én saltè fòra stand a sèder in vatta al banzòl ed Giòrgio che, a v garantéss, an finirà mâi int al paniràn ed Cúccoli!

F. C.

Al prémm dé ed scòla

Al prémm dé ed scòla d Aviamänt Profesionèl Agrèri "A.Torreggiani" ed Bûdri, ân 1951/52. Prémm dé ed scòla con al dscursén ed pramâtica dal Prèsid prof. S., ch'al se stémma pr èser stè bän d utgnîr dal Ministèri ch'i déssen ed bianc ai mûr e òt o dîs chèrt geografîchi dl'Euròpa.

Dâpp trai âur, int l urèri ed ricreaziàn, ai scòpia un batbói stra Viturén Armaròl ed Purnèr, cinulén e gatamòrta, e Alfredén Žuchén, tracagnòt e prepotänt.

Véssta la melaparè, Armaròl, par la stézza, al sfrämmbla al sò panén pèn ed marmelèta d zris vèrs al sò aversèri. Con una prezisiàn svézzra, al dâu fatt ed pan tuscàn äi zäntren la gnócca d Alfredén e, par la viulanza dal câulp, äli instiaténnen al mûr bianc con la marmelèta, cunpâgna s'al fòss un dsagn astrât!

I dû aversèri, mo sâuratòtt cal strabalzàn d Armaròl, is ciâpen una gran scagâza e is vâdden caschèr al mând adòs. Quand, pasè pôc, al Prèsid al vdé cal disâster, l inprumité däl sospensiàn e dâli espulsiàn da tòtti äi scòl d Itâglia! Al parèva dvintè mât dala râbia, e cal malèster, pr Armaròl, al pregiudiché i trî ân ch'i vgnénn dâpp: al puvràtt al paghé con tòtt i intarès cal tîr scunsidèrè, parché al prof. S., da cla vòlta lé, al l incuadré int al sò mirén con dâli angarî e däl prepotänz al lémmitt dal Còdiz Penèl! Ai capitèva spass che al cminzèppi däl leziàn al

ciaméss la sò véttima e al l'ublighéss a inzrucères sâura a däl góss ed nûs o di quarcén ed gazâusa par dâli âur, ch'al i insfilzéss stra i dént la canatta (a chi ténp là, la bíro la n èra gnanc stè inventè), ch'al féss tgnîri só, sänper coi dént, al regésster dla clâs e adiritûra, una vòlta, ai pugé in vatta anc al calamèr pèn d inciòster! Spass e vluntîra al fèva leziàn ubligàndel a stèr acuacè stra i sù pí sätta la càtedra e, una quèlca vòlta, d invèren, al l apugèva a sèder in vatta ai termosifón bujént, fagànd fènta d instizîres se Armaròl al zarchèva ed vgnîr zâ. Quand la i andèva ed lússu, al vgnèva méss in pí drî ala lavâgna.

Logicamänt, a ògni interrogaziàn, al vgnèva ciapè ed pónta e regolarmänt tartasè, par psairi dèr un brótt vâud: turmintànd un cunpâgn, l in fèva divartîr èter ventsèt! A prémma véssta, la par-rêv una stòria da fillm, mo a v zûr ch'l é incôsa vaira e, däl dâu, a sän stè alzîr!

Al pôver Armaròl l à supurtè par trî ân tòtti stâli angarî sänza mâi prutestèr, tulànd só quall che ai nûster ténp al pèr inpusébbil ch'al pòsa èser capitè! Dâpp dimónndi ân, mé, ch'a lavurèva al'ENPAS, la mútua di statèl, a véns a cgnusänza dla môrt dal prof. S. e, par cunbinaziàn, quèlc tänp dâpp a incuntré Armaròl a una Fèsta dl'Unitè.

A dscurènn pr un pô di ân pasè insämm, pò mé, che quand a vói a sän un pô carâggna, con malèzzia a i cunté ed cla môrt par vâdder l efèt dla nutèzzia e ló l arspâus dagànd d nès:

- *Al stà bän duv l é! Pchè ch'an séppa carpè tant tänp prémma!*

An s pôl brîsa dîr ch'l avéss tòtt i tòrt!

Renzo Bovoli

I artéssta e al Navélli

Oriano Orsi, ex Chèp-staziàn a San Bendàtt, l'é un "artéssta totèl", parché con in man i pnì l'é un gran drèg, cum al dimàsstra int al quèder qué in vatta, in dóvv l'à dpént la vècia cà dal Sustàggn di Gràs. Qué sàtta, invèzi, al ftéss i pâgn ed Dàn Gîno int la cumèdia "*Festa di matrimonio*" ed *Carpani-Giusti-Paselli*. In pió al nòster Oriano l'é stè al presentadàur ed progràma a quizz a *Telezola* e condutàur ed traśmisiàn in socuanti ràdio privè. In azónta a tòtt quasst, l'é anc un gran sburdlán, sànper prànt a fèr al sò nómmèr, anc adès ch'l'à pasè i nuvanta. Quand as díś che Dîo li fà e pò i acunpàgna, l'é pròpi vaira parché la **Lella**, sò mujèr, ch'l'é vgnó a manchèr socuànt àn fà, l'èra sànper ed banda da ló in tòtti àli aventùr.

Gràzie sànper, chèro Urianàz, e che al Sgnàur at cunzèda una vétta ancàura lóna.

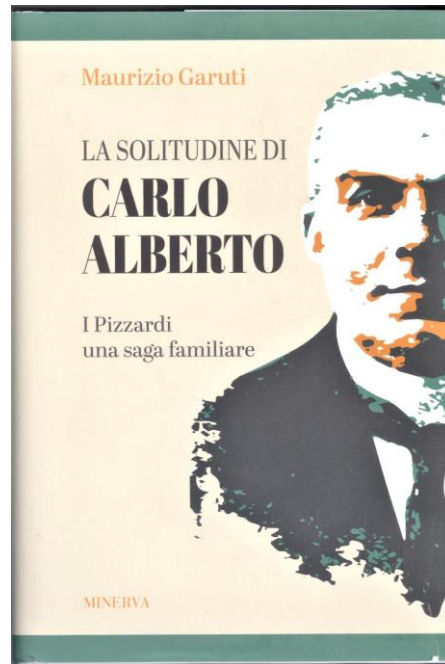
Fàusto

Librarî bulgnais

Maurizio Garuti l'é ón ed chi scritùr ch'i an la capazitè ed cuntèr chès e parsunâg' reèl cum s'i fòssen int un rumànz. Pòst che la vétta ed **Carlo Alberto Pizzardi** l'é stè un vair rumànz, a lèzer ste bèl lìber ón al se spièga cum al pòl avair fât a dvintèr récc sfundè, praticamànt padràn ed paìs intîr e pò liberères ed tòtt i sù ca-

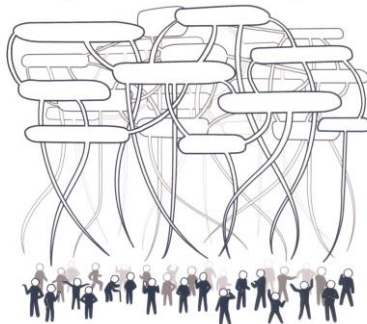
pitèl, ed tòtti àl sàu proprietè, ch'avèva ereditè dai sù antenè. L'é un bèl lìber, dedichè a un omen che, con la sò generositè, al s'à lasè al Belària e al Sbdèl Mazàur, dû sbdèl che, da pió ed zànt àn, i an fât ed Bulàgna un'ezelànza.

.....

EROS DRUSIANI

Sprolòqui

Dialoghi e monologhi in lingua bolognese
Con traduzione in italiano

BOH!
EDIZIONI

Eros Drusiani i al cgnóssen tòtt. Autàur teatrèl e televisiv, cabaretéssta e creatàur ed fumètt, in stè lìber, scrètt in bulgnais mo con la traduziàn in itagliàn, l'afrànta la lāngua di sù vic', brîsa sàul par fèr rédder mo anc par fèr pensèr, dāl vòlt cumòver. L'é una letùra piaśavvla in dóvv a psí catèri dāli espresiàn ch'a sintèvi in bācca ai nùn. In azónta ai é la scritùra dialetèl, ch'l'é stè curè in osècui al'OLM (*Ortografia Lessicografica Moderna*) dal nòster **Gigén Lìvra (Luigi Lepri)**.

F. C.

Al viàz

Cal cínno qué in vatta a sàn mé, in spiàza a *Bellaria*. Sé, parché anc se in famajja ai èra dla rèna, mí mèder la "tirèva int al mantàn", insàmma, la fèva la majèra, par parmàttres d andèr al mèr o in muntāgna un mais al àn. Al biziclén al n'èra brîsa al mî mo d un cínno ch'al m l'avèva inprastè giósst par fèr la fotografî. Da ragazòl mé a n'ò mài avó una biziclatta e acsé adruvèva qualla ed mí pèder, una "OLMO", pdalànd ed travèrs par d sàtta dal canàn. Opûr qualla ed mí mèder, un ravaldàn che però par lî l'èra stè inpurtànt, quand l'andèva inànz e indrî stra Bùdri e Bulàgna, anc dāu vòlt int un dé, par purtèr i canpiunèri ch'la fèva pr un maglifèzzi.

Mé avèva arsparmiè pr un àn intîr, vindànd al sulfanèr tòtt al fèr che con I mí amìg a purtèven vî dai capanón dl'artiglierî ai Prè ed Cavrèra, i ciùd che i carpintîr i lasèven caschèr dali inpalcadûr dal Sbdèl Mazàur in costruziàn. Adiritùra i tundèn da mètter int al zimànt armè!

Tòtt quasst parché mé a vlèva una biziclatta, brîsa un biziclén da cínno, mo una biziclatta da òmen, con al canbi *Campagnolo* a trí ruchètt. Pr un àn e pàsa a n' sàn brîsa andè al cinnema, a n'ò cunprè gnanc un giornalén e ai ò méss int un salvadanèr i bajuchén ch'a mitèva insàmm par Nadèl: quí dal nòn Pèvel e chi zànt scùd ch'i èren al regàl ed mí pèder, dàpp ch'l'avèva lèt la litrenna che mé a mitèva sàtta al sò piàt.

Mé avèva bèle batzè la biziclatta ch'a vlèva e ch'a vdèva in espuziàn int un negòzi in San Flìs. La n'èra brî

sa ed mèrca, una *Legnano* o un' *Atala*, mo a mé am piaševa anc se in vatta al canàn ai èra una decalcomanì con la scrètta "*Impex*", un nómm mài pió véssst, a par d sàtta al prèzi: *lire 19.500*.

Fenalmänt ai véns cal dé tant suspirè: dâpp avair spachè al salvadanèr, a cunsgné a mî pèder i mî arsprèmi e vî ch'andénn! Dai Prè ed Cavrèra a San Flîs ai è pòca strè, mo a mé am pèrs un viâz lunghéssum. Mî pèder al cuntraté l acuésst, riusànd a utgnîr un péccol scànt. Pò ai fó – par mé – una dâzza fradda: la biziclatta l'èra da "preparèr" e bisugnèva che mé a turnéss a ritirèr la al dé dâpp.

Àl fónn àl ventquàtr àur pió lónghi dla mî vétta: cla nòt an vgnèva mài dé...

Al trai dal dâppmezdé ai èra in butaiga a ritirèr al mî tesòr!

- *Bisàggna arbasèr la slénina!* – al sentenzié al venditaur – *Quassta l'è una biziclatta dal ventiòt e té t î anc un cínno!*

- *Cínno o nâ* – a pinsé mé - *i mî bajûc però i èren dla mišûra giòssta!*

Int l andèr a cà am parèva ed vulèr, tanta l'èra la vójja d arivèr in curtîl dai mî amîg, ch'i èren tòtt là a asptèrum par fèrum fèsta... fòra che ón, che tant al fé con i sù che al dé dâpp al s presenté con un' *Atala* nôva nuvanta... Mé però avèva la sudisfaziàn ed dîr che la mî *Impex* l'èra pròpi la mî, sudè con i mî arsprèmi d un àn.

A st pónt che qué am véns la vójja d andèr a Bûdri par mustrèr al mî tesòr a mî nòn. Quand a dmandé al parmàss a mî pèder, ló an fé una pîga, digànd a mî mèder ch'l èra àura ch'a tachéss a strighèrum in mèz al tràfic e acsé una bèla materina ed zóggna a salté in vatta ala mî biziclatta e vî ch'andé. Mé avèva apanna cunpé óngg' àn, l'etè ch'l'à adès la mî anvàuda *Miriam*, e quand a i pàns am vén da dîr che mî pèder l avèva una gran fidózzia in sò fiòl. D acòrd che dal 1957 al tràfic al n èra brîsa cme quall d incû, però... Defàti mî mèder, con al sò sàns matèren, la n èra mégga tant cuntànta ed sta nuvitè dal viâz...

Travarsànd Bulàggna, am parèva ed vulèr: San Flîs, Ògo Bâsi, Rizòl, San Vidèl e pò vî, vèrs al Ràuvri, Vellanòva, Castnès, la Crusatta, Zànt ed Bûdri, in dóv a m farmé a bàvver una gazàusa.

Pò, fenalmänt: Bûdri! Sóbbit a m farmé sàtta al pôrdg dla cîsa ed Sant'Ègata, in dóv ai èra la butaiga da bigunzèr ed mî nòn. Apugé la biziclatta incàntr al mûr e pò dānter ed vulè.

- *Nonno, sono arrivato in bici da Bologna!*

- *In biziclatta? Da par té?*

- *Sì!*

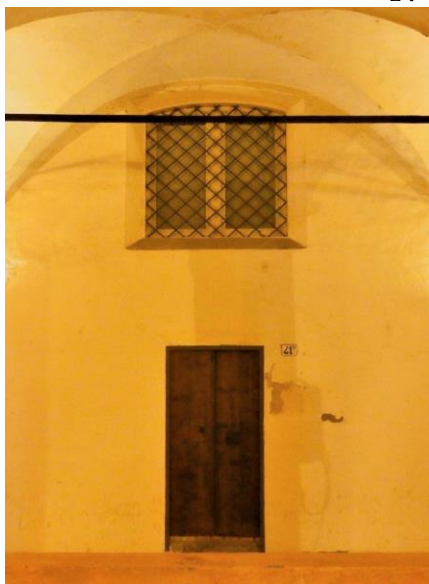
- *Mo i tû cus èni détt?*

- *Mi hanno dato il permesso... Però devo mandargli una cartolina postale per dire che sono arrivato.*

Pròpi acsé! Ai spedé una cartuléina par métttri trancuèll e làur i l'arzvènn al dé dâpp. Incû ai vrèv almānc una stmèna...

Èter témp.

F. C.

L usulén dla butaiga ed mî nòn, incû

Chi èni? i *Mahlerinetti*

Tulî quāter zûven, trai fāmnen e un māsiti, dèi in man di clarinètt e pò mitîv a sèder e ascoltà. I s ciāmnen, da man stanca, *Annalisa Meloni, Martina*

Di Falco, Mariella Francia e Nicolas Palombarini e i fan pèrt dl' *Orchestra senza spine* una furmaziàn, nèda socuànt àn fà, ch'l'è bèle a bān dirètt int la stòria musichèl ed Bulàggna.

Ai 12 ed nuvāmmber dl àn indrî stè quartàtt l à fāt un cunzèrt int la sèla dla mùsica dla nòstra asociaziàn e l é stè un tariānf. Ascultèr di zûven ch'i an una padrunanza acsé granda di sù strumént, l é un gudiòl.

Mé a spèr ed psairi turnèr ascoltàr prèst, magāra st estèd al Pānt, "tra lómm e scûr"!

F. C.

Iusfén

Cum t î mègher, Iusfén, e cinén, pròpi un pitarén dal fradd, gnanc in guèra i t an fāt andèr. Brèg sänper tròp lèrghi, tgnó só da una còrda, an n èra mài asè par rinpîr la panza a té, ala Marî e ai sî fiù, con l ùltum in arîv. T um parèv *Charlot*, e brîsa sàul int al físic, anc int al còr. Amābil, bān cunpāgna al pan, pèn d amāur par la famajja, e par la Marî, la tô Marî acsé bèla!

Tròp tänp vî da cà a mètter zà àl travarsènni di binèri, luntàn par di mîs, in Ómmbria, in Tuschèna, mo *as fà quall ch'bisàggna fèr*, et gèv, e t azetèv al tô dvair con la sicurazza che un dé i quî i srènn migliurè, ch'a se srèv fāt al sozialisum, una sozietè pió giòssta par tòtt.

Adèsa, fenalmänt, t avèv catè un lavurîr atais a cà: turnèr a tirèr só al pānt ed Sèvna, danegè dai bunbardamént. Al vgnèva só bèl lèrg da pasèri dāu càra còmdi, coi parapèt bî èlt, e rubòsst da cuntgnîr la penna e supurtèr i pîs. Té t èr dimónndi urgugliàus ed cal lavurîr.

La guèra la t avèva fāt cgnòsser la pòra, t an t èr mài aviè, sàuratòtt t avèv pòra pr i fangén, sänper in prîguel, sänza pió una cà e custrètt a sfulèr int àl gròt di zéss. Brîsa che la cà in duv et stèv la fòss tant méi, l'èra in mèz al padòll ed Musiàn, sàtta a Pianòr, in dóv al Sèvna al fāurma di acuastrén pèn ed zinzèl. L'èra ciamè la cà di ranûc'. E l'èra una dspraziàn: ranûc' dapartòtt, int i lèt, in vatta ala tèvla, da andèr int i māt! Sfulèr dānter ala gròta dla Spèppla al n é brîsa stè un gran pegioramänt. Mo as èra in trûp, tòtt mucè, una cunvivānza difèzzil anc pr i pió paziènt. Una vétta difèzzil, mo al mānc tòtt insāmm. T èr andè a tòr a

cà Adrianén, ch' l' èra da dû ân a sarvézzi da di cuntadén, a guarder âl bîsti in canbi ed dû piât ed mnêstra, un cînno un pôc birichén mo inteligiant, e anc la Gîna, un pôc pió granda, ch' l' èra da un pèz a sarvézzi in cà da di sgnâuri. Al sô nômm l' èra Fernanda, mo l' èra la prémma fammna e I la ciamèven la *fangîna* e, par fèr prémma, Gîna. Al prémm al s ciamèva Fernando e a darsèt ân al lavurèva da manvèl. L inparèva un amstîr es l' ajutèva a mantgnîr la famajja. L' èra un bèl ragazèl, ch' al tachèva a guarder cäl ragazôli. Dâu fangénni, la Luisa e la Caruléinna, al cinén Pavlén, ch' an girèva gnanc, e ón in arív. Che famajja!

Quand la vétta la tâurna a fiurîr, ai fiurèss anc i insónni e i prugèt, una cà pió granda, âl sîr con i amîg a sunèr al mandulén, a balèr ala dmanndga e pò t arèss purtè la Marí e i ragâz, in tranvâi, a vâdder San Ptróni e âl Dâu Târr.

Mo ai darsèt ed dsâmmer al destén l' à ingatiè i sù fil. San Lâzer, la fèsta dal protetàur. Brîsa che té et sépp interesè al sant, t' î un magnaprît e t' n' î urgugliâus, mo l' è fèsta e a se stà a cà da lavurèr. T' î andè a fèr un pôc ed spaisa, prémma al fâuren dal pan e pò dal pchèr, in fânnd al vièl di télli. T' î cuntânt, al fradd at fâ pinsèr al invèren pasè, int la gròta al n' èra brîsa fradd, mo quanta umditè! Adèsa invèzi una cà nova nuvânta, tire só con I sold di american: dâu stanzi e cuséinna, la stû a laggna e al céssso fôra, int la capâna. Drî al Sèvna t' è piantè i chevolfiûr e st' estèd et mitrè dâl patèt e di pundôr: Âl próggn e âl mail âli én bèle. T' et sent un rà!

Là in fânnd ai é al cantîr, al chèp master l' é lé ch' l' urganézza, al cuntròla I materiel, al met inânz al lavurîr. L' é un omen bân ed fèr al sô amstîr e al sà tratèr con I operèri. At piès parché parché al lavâura cme chi èter, o anc de pió, sever mo gióssst. At vadd e at ciâma:

- *Iusfén! Vén a dèrum una man a sistemèr i pèl!*

Cum as fâ a dîr ed nâ al capatâz? L' aré da èser sâul una mezz'âura... Et pòg' âl sport e t' vè. Nâ, Iusfén, t' an avèv brîsa da èse lé, con la fûria ed finîr prèst, d' andèr a cà, t' an avèv brîsa da èser lé. Ciâmel destén, o al zanpén dla sfurtónna, dâl vòlt ai bastarèv al

chès int na sèlta da fèr, mo incôsa l' é acsé imprevedébbil! E un sgunbéi inpruvîs at ciâpa, putânt, at pôrta luntàn, luntàn dala zânt, âl paròl âli én inconprensébbili, i vèrs i én di bisbéi, t' an capéss brîsa quall ch' s'uzèd, ét sént che incôsa al se smôrza st' mânter che al zèl al t' vén dânter e int i tû ûc' zelèst al se spècia un zîl sänper pió scûr. La môrt la n' arîva brîsa sóbbit, mo la lâsa un spirâi ala speranza. Un quelcdón at farà bävver un grapén, un èter al pruvarà ed méttret in pî, cum l' é asûrda la pietè di cristiàn!

I t' purtaràn a cà in vatta a una schèla ed laggn, la barèla di puvrétt, e t' andarè anc d' lóng a avair di susùlt e di spèsum, anc da môrt.

La Marí la tirarà d' lóng par dâli âur a scaldèret con di pâgn e dâl lègrum, cunvènta che l' amâur al pòsa purtèret indrî, da lî.

St' mânter che té, sänza pió tänp, t' è smurzè la lûs par sänper.

Antonella Pozzi

(traduziàn dla Nócchia d' Bastèl)

Al dutâur Leitz e la mî *Leica*

I mî quâter amîg i san benèssum che mé a sân apasiunè ed vèci mâchin fotogrâfic. La *Leica* l' é qualla che mé a dlîz de pió e l' ètra sîra, ai ò sintó par televisian che **Ernst Leitz**, l' inventâur ed sta machinténna spezièl, l' é anc stè una spèzie d' **Oskar Schindler**, l' industrièl di asensûr ch' al salvé dâl mièra ed Žudî. Al dutâur *Leitz* al riusé a trasferîr in Amèrica dala sô fâbrica ed *Wetzlar*, in Germâgna, pió ed dušânt dipandént Žudî. A di èter ai dé di bajûc par dèri una man a scapèr. Csa vlîv ch' a v' dègga: se prémma a vlèva bân ala mi vècia mâchina fotogrâfica, che dâpp a pió d' utant ân la funziâna sänper benèssum, adès a i n' vói anc de pió!

Grâzie, dutâur Leitz, che la tèra la i sèppa alzîra.

F. C.

La siänza di nûster vîc'

Zismén (*Jasminum officinalis*) gelsomino, genere di piante delle quali la piú nota è il *Jasminum officinalis*; che si coltiva ne' giardini, quasi spontaneo ne' muri. È sommamente odoroso e se ne ricava estratto per profumeria.

2. *zismén zâl* (*J. Fruticans*), gelsomino giallo, a fiori gialli inodori o quasi, arbusto de' luoghi montani. Una varietà a fiori gialli odorosi si coltiva ne' giardini.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biändda

Nómmer 192 dal 2023

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fausto Carpan

Dségggn uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d' Sèra**

Abunamént par pòsta: almànc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrètt in dóvv an i é brîsa indichè l' autâur i én ed Fausto Carpani.

I pruvèrbi in fânnd âl pâgin i én trât da:

A. Lelli – L. Lepri – D. Vitali

I PROVERBI DI BOLOGNA

e dintorni

Pendragon, 2010

Al dizionèri ed riferimânt par cäl paròl ch' âli én difèzzili da capîr l' é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejbulgneisa.it

www.bulgnais.com

Scienza al Navile

Ciclo di incontri di divulgazione scientifica a cura di

Associazione Culturale APS

ogni **sabato** dalle ore **19:00** presso la sede del Ponte della Bionda APS

4 Febbraio - "Chi ha paura della chimica? Nessuno!"

A cura di Alessandro Graziani

18 Febbraio - "OMG! OGM? Orientarsi nel mondo del geneticamente modificato"

A cura di Davide Amadori

4 Marzo - "La corretta informazione nel quotidiano"

A cura di Michelangelo Coltelli di BUTAC

Apericena a seguire, dalle 20:00 (15€).

Prenotare ai numeri: 3382225408 (Roberta) o

3393536585 (Fausto). Massimo 30 persone.

Scienza al Navile

Ciclo d'incontri di divulgazione scientifica in collaborazione tra Minerva -
Associazione di divulgazione scientifica e Il Ponte della Bionda - Associazione
culturale APS

1. 04/Febbraio/2023

Chi ha paura della Chimica?... Nessuno!

A cura di Alessandro Graziani

La chemofobia è definita come la paura irrazionale per tutto ciò che è "chimico" o "artificiale".

In questo incontro impareremo a capire come tutto quello che ci circonda è composto da sostanze chimiche che rappresentano i veri e propri mattoni di tutto ciò che possiamo toccare, mangiare o respirare.

Con l'aiuto di Alessandro capiremo che dietro a nomi altisonanti e spaventosi in realtà si celano sostanze che conosciamo bene con le quali ci avviciniamo tutti i giorni.

2. 18/Febbraio/2023

OMG! OGM? Orientarsi nel mondo del geneticamente modificato.

A cura di Davide Amadori.

Cosa sono gli OGM e quali sono i loro usi?

Rappresentano davvero un rischio per la nostra salute o per l'ambiente e la biodiversità?

Con l'aiuto di Davide impareremo a conoscere come si crea un organismo geneticamente modificato, quali sono le loro principali applicazioni e come molto spesso la paura verso questa tipologia di prodotti non abbia fondamenta scientifiche.

3. 04/Marzo/2023

Corretta informazione nel quotidiano.

A cura di Michelangelo Coltelli creatore di BUTAC (Bufale un tanto al chilo).

Attraverso alcuni casi di studio comparsi sui quotidiani e riviste nazionali andremo a analizzare i fondamentali necessari per la corretta informazione.

Con l'aiuto di Michelangelo analizzeremo alcune notizie pubblicate da testate giornalistiche in campo alimentare per acquisire i rudimenti di corretta informazione come primo passo alla lotta all'information disored.

Minerva

Associazione di Divulgazione Scientifica